

קבית

שבועון קבוצת יבנה



ט"ו בכסלו תשפ"ב - (19.11.21)



טז

"ועתה הייתי לשני מחנות" (בראשית ל"ב יז)

לוגו של אתר האינטרנט של הכנסת.

שבת פרשת וישלח

כניסת השבת – 16:17 צאת השבת – 17:18

ואני תפילתי לך

תפילת מנחה בימות החול – 16:30

שבת פר' וישלח

16:17 - הדלקת נרות

16:32 - מנחה, **קבלת שבת**, ערבית

שיעור אחרי התפילה : **מרדכי בר דרומא**

(שיעור מוקדש לזכר אמו, רות בר-דרומא

ז"ל)

08:00 - שחרית

13:00 - מנחה גדולה

16:17 - מנחה קטנה

17:18 - צאת השבת



שבת שלום!!

שיעור לאחר מוסף מפי

יוחאי עופרן

בנושא :

**ההלכה המוזרה
של פרשת וישלח**

אספת חברים

במוצ"ש בשעה 21.00



מלא טוב !

* לבר המצווה ליעד נחליאל, להורים סמדר ואיתי נחליאל, לסבתא וסבא אילה ויהודה אפרתי ולכל המשפחה.

* לחנה שבט, מזל טוב כפול! להולדת הנינה, נכדה לגיטי ודני, ולקראת בר המצווה של שליו, בן אריאל ואיילת, נכד של מורדי ואלונה.

להתראות כמחות

* שבת בר מצווה של איתן דיטש תחול אי"ה בשבת פרשת מקץ, שבת חנוכה, לי בכסלו (4.12). המסיבה במוצאי שבת.

תזכורת : לבעלי השמחה עדיפות בקבלת דירות אירוח.

הבורא, ובכך נתגלתה השכינה לפניו".

נחזור אלינו, שנת תשפ"ב 2021. לכל אחד השקפת עולם, זווית משלו, מחשבות וציפיות. והמציאות? היא אחת. איך יכול להיות שבמדינה שלנו, בקהילה שלנו, במשפחה שלנו ישנה מציאות אחת פשוטה, ועדיין כל אחד תופס אותה אחרת?

בבראשית רבה נכתב: "בשעה שהקב"ה רצה לברוא את האדם, הוא נמלך במלאכי השרת. היו שם ארבע כיתות מלאכים: מלאכי שלום, מלאכי צדק, מלאכי אמת ומלאכי חסד. מלאכי שלום אמרו, אל יברא, כי כולו קטטה. מלאכי צדק אמרו, יברא, שעושה צדקות. מלאכי חסד אמרו, יברא, שהוא גומל חסדים. מלאכי אמת אמרו, אל יברא, שכולו שקרים. לקח הקב"ה את האמת והשליכה ארצה. כמו שכתוב, "וַתִּשְׁלַךְ אֱמֶת אֶרְצָה" (דניאל ח' י"ב). אמרו לו מלאכי השרת, למה אתה מבזה את החותם שלך, הלא החותם של הקב"ה אמת. אמר להם: תעלה אמת מהארץ! שכתוב, "אֱמֶת, מֵאֶרֶץ תִּצְמָח" (תהילים פ"ה י"ב).

אומר הרב שיינברגר, "תעלה אמת מן הארץ" זה רק בגמר התיקון. בעולם שלנו יש הרבה דברים סותרים, שני הפכים בנושא אחד בכל עניין. צריך הרבה אמונה, הרבה עוצמה, בכדי להתחבר עם כל מה שקורה. האמת נסתרת. אם האמת הייתה נגלית אז לא הייתה בחירה. אם כל אחד היה רואה שכל דברי התורה אמת, שכל דברי הנביאים אמת, שמזוהרים על שכר ועונש, אז לא הייתה בחירה.

בשירו של שלמה ארצי - "והאמת", יש שורה אחת שתמיד מכווצת אותי - "והאמת, שאין אמת אחת". אז האמת, שיש אמת אחת. לעתים קשה להגיע אליה, לעתים ייקח זמן עד שנגיע אליה, אך מיעקב אבינו למדנו לבטוח בקב"ה, להוריד את המחיצות ובכך לחשוף אותה מחדש.

כמו בכל חומש בראשית, גם על פרשת וישלח יש כל כך הרבה מה להגיד. הפרשה הזו שוזרת בתוכה אירועים מרובים, עוצמתיים ויסודיים בהיסטוריה שלנו, כעם.

מבין כולם, נדמה לי שהאירוע העוצמתי ביותר אליו הכתוב מוביל אותנו בהדרגה, הוא המפגש של יעקב עם אחיו – עשיו. כמה פחדים, תקוות, ותהיות המפגש הזה טומן. אמנם הכתוב מתמקד בהכנותיו של יעקב, אך מובן מאליה שכלל מחנה יעקב (וככל הנראה גם מחנהו של עשיו) ציפו וחששו מהלא נודע.

מה יקרה במפגש הזה? הרי זה המשך ישיר לפעם האחרונה בה נפגשו. עשיו ודאי יגיד - שזה הזמן להשיב את הבכורה שנגנבה ושכל האמצעים כשרים! יעקב מצדו קנה את בכורתו כדין! אך בין כך ובין כך, הוא מתכוון לכל תרחיש. והנה, לבסוף, ברגע המפגש עצמו – חיבוק, קרבה, אחווה. מה קרה שם בעצם? זה לא מה שהתכוונו אליו!

מסביר הרב אליהו דסלר ז"ל (מכתב מאליהו, ב', פרשת וישלח), "אנו לומדים שיעור חשוב בהשקפה חיצונית והשקפה פנימית. באותו מעשה יכולים לראות שני בני אדם שונים, מהות שונה, האחד יראה מהות גשמית חומרית, והשני מהות רוחנית שתכליתה תיקון... גם ההשתחוות יכולה להתפרש בהשקפה נחותה ככניעת החלש בפני הגיבור. (כמו שחשבו כל הנוכחים במעמד, כולל עשיו, וכמו שנראה מסיפור הפשט). אבל הזוהר הקדוש מראה לנו את ההשקפה העליונה שיש בעניין, שאליה התעלה יעקב אבינו. מתוך ומעל המצב החומרי התגבר לראות לא את האויב, אלא רק את השי"ת העובר לפנייהם. הוא ראה את גזרת השם שתהיה גלות תחת עשיו וקיבל עליו את קיום ציווי השם, וזו הייתה התעלות אל הכרת רצון

איך מתקדמים מכאן? / צביקה שריד

אני שואל את עצמי האם נקטתי בכל האמצעים העומדים לרשותי, על מנת לנסות ולשנות את התוכניות. האופציה שעומדת בפני היא לגייס 30 חתימות ולהביא את הנושא לדיון באספה.

אולם, על מנת לדעת האם המאמץ והזמן הנדרש הם כדאיים, התמיכה הנדרשת להיכנס למהלך כזה, ולאפשר אלטרנטיבות נוספות לבחירת החבר, צריכה להיות הרבה יותר רחבה. לכן בקשתי לכם, שכל מי שתומך בבקשה להעלות דיון זה באספה, לחתום בשבוע הקרוב.

אנחנו נמצאים באמצע הבנייה של שלב א', שאמור להסתיים עד 6/22, ואז שלב ב' אמור לצאת לדרך. לגבי שלב ב', אני ממליץ לבקש מהאדריכל להכין תוכנית שתכלול מספר שינויים, וזאת במסגרת המעטפת הקיימת, כך שכל חברה/ יוכל לבחור מה הוא מעדיף. לגבי שלב ג', לפנות לאדריכל הנוכחי או לאחר, שיציע תכנון שונה של דירה, שיתבסס על הלקחים משלב א' ומרצון החברים. לסיכום, חברים/רות שמעוניינים שהמהלך יעלה לדיון, מתבקשים לפנות אלי. בתודה מראש.

בהמשך למאמר שלי בנושא הארות לתכנון הבתים החדשים, הוזמנתי, בתודה, על ידי נחמיה, ראש המנהלת, לשתי פגישות בשיתוף חברים נוספים: פגישה ראשונה עם מנהלת הבנייה, ופגישה שנייה עם חלק מצוות מנהלת הבנייה, ובנוסף עם מפקח הפרויקט, משה אלפסי. במקביל, בתגובה לדיווח של נח ושמרון ב"קול שבוע", הבנתי שבשלב זה ניתן לעשות שינויים מינוריים. שינויים שהם במסגרת בחירה של הדייר מול האדריכל, זאת, מבלי לגעת בנושאים קצת יותר משמעותיים כמו: גובה הדירה, צירוף מרפסת הסמוכה לחדר השינה, מיקום המטבח - כך שיתן אפשרות להגדלתו על חשבון הסלון ועוד.

משיחה שקיימתי עם משה אלפסי, המפקח, עולה כי קיימת אפשרות לבצע את השינויים, כולם או חלקם, עליהם כתבתי במאמר הראשון (גובה התקרה, צירוף מרפסת לחדר השינה, שינוי מקום המטבח) במסגרת בקשה לשינויים בהיתר הבנייה הקיים, וזאת בהליך שלוקח זמן קצר יותר, ולהתחיל את הבנייה כמעט ללא עיכוב. אז איך ממשיכים מכאן?



על הניסים – עם נחום לנדאו

"על הניסים בימים ההם בזמן הזה" - מההתנתקות ועד ימים אלה, בעוטף. אתגרי הזמן והחיים בעוטף ישראל. מפגש עם יו"ר צח"י בקיבוץ סעד. ההרצאה מלווה בצפייה בסרטיו של נחום. **מתי? ביום שלישי, י"ט בכסלו, 23/11/21 בשעה 20.30 בבית עקד.**

מדרימים בשמונים

מחדשות צוות טיולי החורף

אנו קוראים ומבקשים מחברים "גמישים", לעבור ולהירשם למחזור הראשון או האחרון שהם מרווחים יותר, ושם מקומם מובטח.



וכמובן, כיון ש"הקורונה עוד כאן", אנו שבים ומזכירים שהטיולים מתנהלים על-פי כללי התו הירוק במדינה, כך שעל כולנו נדרש להציגו בעלייה לאוטובוס, בכניסה לאתרים ובבית המלון. על כן, החריגים מתבקשים להיערך בהתאם. לא נוכל להתפשר בנושא זה.

בברכת חן הארץ,

צוות טיולי החורף – שלך ובשבילך, בכל מקום ובכל שעה!

מאיר אלטמן, טל בגלייבטר, מיכל סופר-ברלב, מושיק גרוס, יפעת כהן, ואבי ששון

במוצ"ש ויצא, יצאו חברי הצוות דחופים בשעת לילה, להקביל פני השבוע החדש בלוח ההרשמות לטיולי החורף, שהראשון בהם ייצא אי"ה בעוד כחודשיים.

ראשית אנו מבקשים להודות לנועה אטיאס על יצירת הלוגו המרנין, ולרויה גורליק על עיצוב הלוח.

דפי ההרשמה הולכים ומתמלאים, ולשמחתנו, בעת כתיבת שורות אלה הצוות נערך לעדכן ולהגדיל את דף ההרשמה למחזור החמישי (מיטיבי קשב) שעלה על גדותיו, ולוואי שתפילת הגשם תיענה באותה מידה. נעדכן שאנו נערכים לאפשרות של חלוקת טיול זה לשני מדריכים ולשתי רמות של הליכה.

מסע לפסגת האנאפורנה / שיחה עם ניר גלס

אמרתי לו: "איך לא רשמת אותי? יש עוד מקום פנוי?" למחרת חזר אלי זאביק ואמר: "אם אתה רוצה לבוא אתה חייב לתת תשובה מיידית". אמרתי: "ברור שאני בא! רק אבדוק שיש אישור מאשתי (שאמרה ישר: "ברור שתצא!!!)".

ואיך היה המסע?

"יצאנו במוצאי שמחת תורה בטיסה דרך דובאי לקטמנדו. ישנו שם וטסנו לפוקרה ומשם במטוס קטנטן לאומדה, אחד הכפרים בסובב

"פסגת חייהם: משלחת של נכים ובעלי מוגבלויות כבשה את האנאפורנה" כך בישרה כותרת לכתבה של יפעת ארליך (ישראל היום 21.10.21) על מסע של תשעה נכים (ששה בכסאות גלגלים, אחד עיוור ושניים עם קשיי ניידות). ומלוויהם לפסגת האנאפורנה. במסע הזה השתתף גם ניר גלס.

ניר, איך התגלגלת למסע?

ניר: גיסי זאביק היה במסע הזה לפני שנתיים וסיפר לי בערב יום כיפורים שהוא נוסע שוב.

במשך ארבעה ימים נוספים בנופים עוצרי נשימה (תרתי משמע) עד שהגענו לשיא הגובה.

את היום האחרון התחלנו בחושך והגענו עד לפס בגובה 5,400 מ'. בגבהים האלה קשה לנשום ועוד יותר קשה לסחוב. אך האווירה המדהימה שנוצרה, הכוח של היחד הקבוצתי, המילים המחזקות של הנכים - כמו שאמר לי

אריה כ"ץ חברי ל"צוות אריה": "מעולם לא דמיינתי את עצמי מגיע למקום הזה ובטח לא אחרי הפציעה הקשה שלי" - העיפו אותנו כמטה קסם אל מעבר ההרים הקסום. באותו המקום ממש וגם באותה תקופה נהרגו לפני



שבע שנים ארבעה מטיילים ישראלים: נדב שהם, אגם לוריא, תמר אריאל ומיכל צ'רקסקי. ערכנו טקס קטן לזכרם וזאביק גיסי, שפיקד אז על מבצע החילוץ מטעם מדינת ישראל, סיפר לנו את סיפור האירוע והחילוץ. לצידם היו עשרות מטיילים ששרדו, תודות למאמצים ולמהירות שבה פעלו צוותי החילוץ, מטעם משרד החוץ ומשרד הביטחון וכמובן הכוחות המקומיים.

משם ירדנו 1,700 בגובה ומרחק של 17 ק"מ ולפנות ערב הגענו לכפר בשם מוקטינט ומשם באוטובוס עד לעיירה ג'ומסום שבה אפשר היה קצת לנוח. ביום חמישי לפנות בוקר קמנו במטרה לטוס לפוקרה בארבעה סבבים עם מטוס קטנטן שטס בין ההרים, אך שוב, הלא נודע הפתיע אותנו ותנאי מזג האוויר לא אפשרו טיסה. שמעון פרינטה, ה"אבא" של כל המסע הזה, איש צנוע עם לב ענק, לא התבלבל והתחיל לחפש בכפר גיפים לנסיעה, וכשאלו אזלו גייס גם אוטובוס קטן ומצ'וקמק לנסיעה של 11 שעות בדרך לא דרך של "דרכי מוות" עם

אנאפורנה בגובה 3,400. לכל חבר במשלחת הוקצו 10 ק"ג בכדי שיתרת המשקל בטיסה תהיה עבור הגילגולון. הגילגולון הוא כיסא מרופד המותקן על גלגל יחיד, עם ידיים נשיאה מלפנים ומאחור. מעין הכלאה בין אלונקה למריצה, (נקרא על שמו של סגן גיל בדיחי ז"ל, שנהרג ב-2002 בקרב עם מחבלים ברמאללה).

הגענו לכפר, ולמחרת הגיעו כל השאר במסוקים, עקב תנאי מזג האוויר שלא אפשרו טיסה במטוס. משם יצאנו להליכה של שבע שעות וטיפוס

של 400 מ' לגובה 3,800. שם בכפר קטן בשם מנאנג, בילינו את השבת ונחנו לצורך הסתגלות לתנאי הגובה לקראת המשך העלייה. השבת הייתה מאוד מיוחדת. קיימנו מניין עם ספר תורה שלווה אותנו בכל המסע. בכל ערב ישבנו כולנו שרנו, דיברנו, צחקנו ושמענו את סיפוריהם של הנכים על הנכות, ההשלמה והשיקום. כמה כוחות נדרשים מהם וכמה כוחות הם העבירו לנו ... במעלה ההר.

למחרת המשכנו במסע. לכל נכה על גילגולון הצטרפו שני פורטרים (סבלים) נפאלים, כולם נמוכי קומה, צנומים וחזקים ומותאמים מאוד לתנאי הגובה והטמפרטורה, ולצידם שלושה חברי משלחת והמלווה האישי של הנכה (בן משפחה). בכל גילגולון אחד מחברי הצוות נקשר לרתמה ומחזיק בידית הגילגולון מלפנים, חבר נוסף דוחף מאחור, ואחד נוסף קשור לרצועה מקדימה ומושך את כל הטור. בכל עלייה קשה או מדרגות מצטרפים כל חברי צוות הגילגולון למאמץ ומרימים, דוחפים או מושכים יחד. וכך במהלך היום מתחלפים בתפקידים. כך המשכנו וטיפסנו

והרבה דמעות של אושר וסיפוק. ובמוצ"ש חזרנו.

לסיכום. מה חשוב לך להוסיף? הייתה אווירה מדהימה. נוצרו חיבורים חזקים מאוד בין האנשים ומאז אנחנו נפגשים הרבה. בחנוכה למשל מתוכנן טיול עם כל הקבוצה והציוד בקטע של שביל ישראל ממושב אורה לקיבוץ צובה, שם נקיים, אי"ה, הדלקת נרות. למדנו משהו על כוח של קבוצה, קיבלו קצת פרופורציות על החיים, מה באמת חשוב ואולי גם מה פחות, ונהנינו מאוד מאוד ...

בְּפִסְגַת הָעוֹלָם / דגנית גלס

בְּפִסְגַת הָעוֹלָם
הָאֲוִיר זָךְ וְדָלִיל.
כָּל נְשִׁימָה מְנַקֶּה וּמְזַקֶּקֶת
אֶת הַתּוֹדָעָה,
אֶת הַנְּפֶשׁ הַחֲשׂוּפָה
מוֹל אֵיתָנִי הַטְּבַע.

להומות של מאות מטרים, אך גם נופים שלא רואים בשום מקום אחר, כולל עשרות מפלים בגבהים של מאות מטרים, ויערות-עד, ואפילו מעיין חם בו טבלנו בדרך. הגענו באמצע הלילה לפוקרה, עייפים ורעבים אבל שלמים ומאושרים.

ביום שישי טסנו לבית חב"ד בקטמנדו. אחרי שנה שבית חב"ד היה סגור, הרב חזי ליפשיץ ואשתו חני, שהיו בארץ, נעתרו לבקשתנו ואישרו לעובדים שלהם לפתוח את הבית במיוחד עבורנו ולעזור לנו להכין אוכל. שם התפללנו, אכלנו ובילינו שבת מיוחדת מאוד של סיכומים

מידע נוסף:

המסע ממומן על ידי המשתתפים בו. מספר המלווים הישראלים היה 35, ביניהם תשע נשים. המובילים הם יוצאי סיירת גולני מעמותת ארז (ע"ש ארז גרנשטיין), ועוד מתנדבים אחרים, ובני משפחה.



ק. הילה

המדור שאל את **גמלי אטיאס**, עד כמה התופעה הזו רווחת. גמלי: "זו תופעה עתיקה, שמתרחשת לצערי גם כשעוטפים במטבח את המזון וכותבים "לא לגעת". לדוגמא, לפני שבועיים, בראש חודש, חילקנו עגבניות שרי ושמרנו אותן, מכוסות, בחדר צדדי. כשהגענו, התברר שנלקחו משם עגבניות, ונוצר מחסור. זה אכן מעצבן – כואב – מרגיז. אולי זאת לא גניבה במובן הרגיל, כי החבר לא משלם על האוכל. בחנות, למשל, אני בטוח שלא רואים תופעה כזאת. במטבח - האוכל זמין, ותמיד אפשר לבקש ולהשלים את החסר.

שוש אשר שלחה מכתב למערכת בזו הלשון:

"ניתנה לנו האפשרות, למי שלא יכול לבוא לקחת את האוכל ביום חמישי, לקחת בשישי בבוקר. וזו לא פעם ראשונה שבאים - והארגז נלקח, והאוכל שמסומן בשם החבר נעלם. לא חסר לנו דבר ומי שמבקש, מקבל תוספת מעובדי המטבח. זה ממש מבייש ומכעיס. זו ממש גניבה. לא מתאים לנו. הפסיקו עם מנהג מגונה זה. זו מכה. שומעים את זה מעוד חברים. בתיאבון ולבריאות!"

עשר שאלות ועוד... עם צילה גינוסר

רקע: נולדתי בקיבוץ ב-1954, בת של דוד (המכונה "דדה") יעיר ז"ל וחנה תיבדל"א. סיימתי בימים אלו 40 שנים של עבודה במטבח. אוהבת ללמוד ושמחה בעשייה. משפחה בקיבוץ: אמי, אחותי יסכה כוכבא, בנותיי שרית, שירה וגנר ומירב, והנכדים.

10 שאלות:

01 זיכרון ילדות. בצהריים, רחל רון ואני היינו עוזבות את בית הילדים והולכות לעזור לאמהות שלנו (ירדנה רון וחנה יעיר) לאסוף תפוחים שנפלו בקטיף תפוחים. היו עושים מהם רסק תפוחים לילדים, לשבת בצהריים.

02 משהו שאת שמחה להיות חלק ממנו ביבנה. מרגישה זכות להיות בצוות הבלניות ולהבדיל, בצוות "חסד של אמת" (חברה קדישא).

03 מישהו מיבנה שהיית מתחלפת איתו ליום אחד. כולם עובדים קשה. כל אחד מוצא את הפינה שלו. שמחה בחלקי.

04 מקום בעולם שהיית חיה בו, אם לא היית חיה ביבנה. ירושלים. יש בה הרבה קדושה. סבא שלי היה גר שם, וגדלתי שם קצת בתור ילדה. הייתי מוצאת מה לעשות שם.

05 מי מצחיק אותך? הנכדים הקטנים שלי.

06 מישהו שהיית יושבת איתו לכוס קפה. עם צוריאל אדמנית, שהיה שכן, חבר ומורה. יום לפני פטירתו ישבתי איתו בסוכה ולמדנו גמרא. הוא היה אמור להיות מורה שלי בכיתה י"א. לא ידעתי שלמחרת בערב הוא כבר לא יהיה. הייתי שמחה לשמוע ממנו מה הוא חושב על הכיוונים שהתנועה הקיבוצית מתקדמת אליהם. איפה היה מתגמש ואיפה לא.

07 הספר האחרון שקראת. כל ערב אני פותחת ספר לימוד של פרשת השבוע. יש לנו רבים כאלה בבית. פרשת השבוע האחרונה שקראתי היתה מהספר "שם לשלמה" של הרב גרינברג.

08 מה מפחיד אותך? שהחברה שלנו תתפרק על שטויות. שנאבד את החברות.

09 דמות שהיא השראה בחייך. כמובן ... אמא שלי. אין שאלה. וגם אמא של ארי עליה השלום, אישה שעברה המון ותמיד הסתכלה קדימה. שתי נשים ללא שמץ רכילות וקטנוניות אלא רק בעניין של עשיית הטוב.

10 מה יבנאי בעיניך? תורנות חיסול. לטוב ולרע. לטוב - היעילות וההתגייסות. מצד שני - אחרי אירוע טוב, אני רוצה להיות בזה עוד קצת ולא להעלים אותו מיידית.

צילה, סיימת 40 שנות עבודה במטבח. איך ההרגשה?

אכן, סיימתי פרק חיים משמעותי. התחלתי לעבוד במטבח עם חברות ממייסדות הקיבוץ שקיבלו עד יומן האחרון יחס של כבוד בעבודה ושמחו גם כשהחלו להוריד הילוך. אני מסיימת בידיעה שכל הענף הזה משנה פנים. שהוא כבר לא בבעלותנו, לא באחריותנו ולא נראה כמו שאנחנו רוצים. הוא יצא משליטתנו. עוד סגירת ענף והפיכתו מענף שיכלו להשתלב בו חברים, למצב של תלות מוחלטת בכוחות חיצוניים. בדבר שהוא כל כך הריטי לנו.

כבר אין לנו שום דבר שהוא **שלנו**. החשש הגדול הוא, שאולי יהיה אוכל טעים אבל נאבד את תחושת הבית. אנשים היו נכנסים למטבח ואומרים לי: "צילה, תעזרי לי". היום אין להם כתובת. תהליך השינוי לא היה בשיתוף עם עובדי הענף.

חשוב לי שיישמר הניקיון במטבח. שיום העבודה יהיה יום נורמלי, עם מאמץ סביר. (כרגע, יום העבודה במטבח הוא ארוך ומפרך).

צילה, אז מה יהיה השנה עם הבצק

לסופגניות?

לא יודעת. מה שיחליטו.

ולאן עכשיו?

התקבלתי בזרועות פתוחות לעבודה במחסן הבגדים. בימי חמישי אני עדיין במטבח, בעזרה להכנת שמחות. כן ירבו!



אבן דרך שתיים, סדרי תנועה וחנייה / אלישע תשבי

אני מכיר לפחות קיבוץ שיתופי אחד שכבר מתיר לחברים לרכוש רכב פרטי. אני שומע על קיבוצים שקלאבקרים וגולפים למיניהם מתרבים ומותרים, כמו שאצלנו מתרבים האופניים החשמליים. מה לעשות? יכולת הניידות הולכת



ונעשית משמעותית במאה ה-21, ולנו אסור להתעלם מכך.

הייתי השבוע בישיבה של צוות יישובי כשהנושא הזה עלה על סדר היום, והתרשמתי שהתכנון שהוצג לא רואה צרכים עתידיים, והצעתי לצוות לשבת עם יועץ תנועה ולעשות סיעור מוחות, כדי לתת ביטוי לצורכי העתיד אצלנו.

מעורבות הדיירים בנושא זה חשובה ורצויה, כי זה ישפיע על מרקם חיינו בשנים הבאות. בהצלחה לעוסקים במלאכה, בעיקר לזהר ברטוב, שלקח על עצמו להוביל את הביצוע של אבן דרך שתיים.

הצוותים השונים עוסקים בגיבוש אבן דרך שתיים, לקראת תחילת עבודות.

המאמר הזה מתייחס רק לסדרי תנועה וחנייה שיהיו לדיירים במרחב השטח שאנחנו מייעדים לאבן דרך זו, שהיא

כידוע במרכז הקיבוץ, והנגישות התנועתית אליו וממנו מאד בעייתית מחד, ומאידך, הצרכים והרצונות שלנו לקרבת הרכב לביתנו, נעשים יותר מהותיים עם חלוף השנים.

החשיבה שלנו כיום לוקחת בחשבון שכלי הרכב של הקיבוץ חונים בחנייה מרוכזת. כמו כן, אנחנו לא לוקחים בחשבון שרכב פרטי יהיה מקובל אצלנו, וגם שקלאבקרים יהוו תחליף לאופניים. העולם משתנה במהירות ואנחנו נמצאים בתכנון לטווח ארוך ובינוני, וחייבים להכניס פרמטרים שהיום לא נלקחים בחשבון בחשיבה שלנו, וחייבים להתחשב בהם בתכנון המרחב הציבורי.

לליאורה טסלר

תנחומים

על פטירת אחיך

אריה שבתאי ז"ל

בית קבוצת יבנה

ליאורה יושבת שבעה בדירתה ביבנה
ביום שישי ובמוצ"ש.

סיכום תפקיד – ניהול הגיל השלישי / יעל עופר-הראל

ומסיבות אישיות. המפגש המתהווה מקבל נופך בזכות אותם החברים והחברות שמגיעים אליו. זו הזדמנות להודות לכל החברים הוותיקים והחדשים המשקיעים בו את זמנם ומרצם. תודה לכל מי שמגיע, משתתף, עוזר, אופה, מייעץ ותורם למען היצירה המשותפת שלנו – שחברים רבים בקהילה נהנים מתוצריה. חברים וחברות נוספים המעוניינים להצטרף למפגש, מוזמנים לפנות ליונת ברטוב.

במפגש של צמיחה - עובדים כיום שלושה חברים, והתלבטנו רבות איך נכון להמשיך ולאן כדאי להציע את המשתלה. ניסינו לגייס חברים נוספים להצטרף ולא צלחנו במשימה זו. נשמח להרחיב את מעגל החברים שעובדים בו. בתחילת השנה שעברה, כשהקורונה עדיין נכחה בצורה משמעותית ונאלצנו לשמור על ריחוק חברתי ולמעט במפגשים, הצלחנו לפתוח את "מפגשי הקפה". המיזם ממשיך להתקיים אחת לחודש. ניתן לפגוש בו חברים ולהתפנק עם קפה ועוגה טובה.

קיימנו גם ארוחת ערב אחת. הגיעו אליה גם אנשים שעובדים בשעות הבוקר. היה נחמד! הניסיון סוכם כמוצלח, ולדעתי כדאי להמשיך בו.

במהלך השנה קיימתי פגישות אישיות, נערכו ביקורי בית וניתן מענה פרטני-אישי, לפי הצורך והרצון של החברים.

בתחילת אוקטובר סיימתי את עבודתי כמנהלת הגיל השלישי ...

אני רוצה להודות ליונת ברטוב על עבודת הצוות המשותפת, לרויה - על שהכניסה אותי לתפקיד וכעת חוזרת למלא אותה.

בימים אלה סיימתי את תפקידי בניהול הגיל השלישי והרביעי, וברצוני לערוך סיכום קצר. הסתיימה שנה שהיתה מאתגרת לכולם, ובפרט לבני הגיל השלישי והרביעי.

הקורונה, שעדיין נוכחת אצלנו ובעולם, מבצע "שומר החומות", שלווה בכמות גדולה של אזעקות, מהלכי הבנייה הנרחבים בקיבוץ והשינויים שאנו עוברים בשנים האחרונות פה, ביבנה. אצל בני הגיל השלישי-רביעי נוספים לכך כמובן גם התמודדות עם ההתבגרות, הבריאות, העבודה והתעסוקה.

צוות הגיל השלישי התמקד במענה אישי, תעסוקתי וחברתי.

מבחינה תעסוקתית - במהלך השנה, וגם כעת, מתקיימים מגוון חוגים בשעות הבוקר (לחברים וחברות שהפחיתו את שעות עבודתם או שיצאו לפנסיה) ובשעות אחה"צ.

החוגים כוללים מגוון של חוגי ספורט ואומנות. בצוות הגיל השלישי הוחלט כי חוג יתקיים כאשר יש בו לפחות חמישה משתתפים, וכי הסכום המקסימלי לכל אדם בודד לא יעלה על 50 שקלים. כמו כן, חשבנו כי בסוף שנת פעילות, באוגוסט-ספטמבר, כדאי לעשות כחודש הפסקה, ולחדש שוב את החוגים לאחר החגים. השנה החלטנו לקיים את החוגים ברצף.

נושא נוסף שעלה בוועדה הוא לשנות ולגוון את החוגים והמדריכים, כדי לתת מענה למגוון רחב יותר של חברים/ות המעוניינים בחוגים ובמדריכים שונים.

מפגש של טעמים - המשיך לעבוד ברצף, בנאמנות רבה. מטבע הדברים, חלק מהחברים שעבדו בו שנים רבות, עזב בגלל בעיות בריאות

"ט אצז הוא אור קסן ופולע אור איגן..."

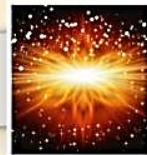


מוזמנים לפעילות בתים מאירים
בואו לשיר, לשמוח, לתופף ליצור, לטעום ולהנות מהביחד
ביום רביעי כ"ז בכסלו תשפ"ב 1.12.2021

<p>קקריצ'סל ברוס-קן אור</p> <p>בית מתופף תיפוף קצבי עם בניה גרוס ואושר כהן</p>	<p>קקריצ'סל ברוס-קן אור</p> <p>בית מתוק קישוטי סופגניות</p>	<p>קקריצ'סל: בסריקסן, יצוקי, שריד</p> <p>בית מוזיקלי משחקים מוזיקליים</p>	<p>קקריצ'סל בלונדון-רבי-חטן</p> <p>בית יצירתי מגוון יצירות לחג</p>
---	--	--	---

בתים אלו יפעלו בין השעת 18:15-17:00

להטוטן אש - מופע מאיר עם משחקי אורות ואש
בשעה 18:30 בדשא השכונה המרכזית



אוצרות בחשיכה - משחק מטורף ללכיתות ד-ו
בשעה 19:15 במגרש השחב"ק



סיפורים מאירים - סיפורי אמבולנס על גבורה והצלחה
עם שלמה רביד, ערין הראל, ורמב אילע'א' עוסין
בשעה 20:30 בבית משפחת ציפי ליברמן



אחיה בן יוסף, שירה ברוס, אביה בטר, רמב בל אריה,
בעל בלנקלטיין, מילי שליסברג, רחל ויצמן וועצג גרבוט

הרשמה על לוח המודעות.
שימו לב הרשמה מחייבת.
הרשמה עד לתאריך 25/11/21

ביום חמישי כ"ח בכסלו, 2/12/21

סיור עששיות בפארק האקולוגי, וחזיון אורקולי במצודת ים אשדוד

סיור מרתק ומהנה עם עששיות, ומופע אורקולי מרהיב ועוצמתי, מוקרן על קירות המצודה, שמספר את סיפורה של אשדוד מימי האדם הקדמון, דרך פלישתים ועד ימינו. יציאה בשעה 17.30. חזרה משוערת בשעה 20.30. אורך המסלול כ-45 דקות הליכה. המסלול אינו מותאם לעגלות. מומלץ להצטייד בכריכים לארוחת ערב.

משולחנו של המזכיר / נח חיות

מועצה

המוצעים להנהלות ולוועדות חדשות. כל אלה יידונו באספה הבאה.

שישי בקפה

אחד הנושאים המרכזיים בתוכנית העבודה של המזכירות והקהילה הוא נושא השקיפות. במסגרת זו הצטרפה הנהלת הקהילה להנהלת המשק ומפרסמת את סדר היום לשיבותיה. פרויקט נוסף נועד ליצור הידברות אינטימית בין חברים מעוניינים לבין בעלי התפקידים בו ניתן יהיה לשמוע ולהשמיע את כוונותינו בנושאים שונים תוך ניסיון צנוע להתגבר על תאוריות הקונספירציות שמתהלכות לעיתים בשבילינו.

המזכירות והנהלת הקהילה מבקשות ליזום שורה של מפגשים תחת הכותרת "דברים שרואים מאן לא רואים משם". הכוונה היא לשוחח על נושאים שנמצאים על סדר היום הקיבוצי ומטרידים את כולנו: בנייה, הפרטות ושינויים, עבודה ועבודת חוץ, ועל שייכות, מעורבות והשפעה. המפגשים מתוכננים לימי שישי בשעה 9:00 אחת לשבועיים-שלושה, בקבוצות קטנות, באווירה אינטימית ובהנחייה של מנחים "משלנו".

ונשמרתם לנפשותיכם מאוד

בימים האחרונים היינו מעורבים בשש תאונות, תודה לאל ללא נפגעים. אמנם, חלק מהתאונות אינן באשמת נהגינו אך נהיגה זהירה יכולה לסייע כמעט בכל סיטואציה. הנושא מכביד גם על צי הרכב ואנו מבקשים מהחברים לקבל זאת בהבנה עד שנצליח להחזיר את מצבת כלי הרכב לקדמותה.

חברי המועצה התכנסו השבוע לשיבה כשעל סדר היום אישור מועמדות למשפחת **שירה ובניה גרוס** והמלצה לאספה לקבל לחברות את משפחות **טליה ואבי גולדנברג, תמר וכפיר דגני, ורני וניר יעקבי**. טובה פניני, מרכזת ועדת קליטה, תיארה את התהליך אותו עברו המשפחות ואת המקום שרכשו לעצמן אצלנו, במרחב הדתי, בחברה ובעבודה. משפחת גרוס ממשיכה לשנה נוספת של קליטה ושאר המשפחות תעלינה להצבעה בקלפי, כמקובל, לאחר הצגתן באספה.

יתר הדיון נסב על נוהל להקצאת רכב לעובדי חוץ ועל כללים למעבר מעבודה בענפי המשק ליציאה לעבודת חוץ. הקצאת הרכב לעובדי חוץ מעסיקה את המוסדות כבר שני עשורים. במשך הזמן התפתחה מעין "תורה שבעל פה" מתי מאפשרים רכב לעובד חוץ, וחשנו צורך להעלות את הדברים על הכתב ולבחון האם הם זוכים להסכמה ציבורית. הנהלים התקבלו עם תיקונים אחדים והם מפורסמים בקהילנט.

אספה

סדר היום לאספה במוצאי שבת הקרוב מונה שלושה סעיפים - קבלת חברים (ראה לעיל), ושני סעיפים כלכליים -- האחד בתחום המדגרה והשני בתחום "יבנה מוצרי מזון", שהוא דיון המשך לדיון שלא הסתיים באספה האחרונה. האספה לא תשודר בזום או בוידאו והחברים מוזמנים לקחת בה חלק, בחדר האוכל. על לוח המודעות התפרסמו ההרכבים

לחיות, לנפוש, להפגש

מפגש ברמה

מזמינים אתכם להיפגש בשישי-שבת, פרשת וישב, כ"ב-כ"ג בכסלו 27-26/11.
עלות לאדם בחדר לשלושה, לנרשמים עד י"ג בכסלו 17/11 - 556 ש"ח.
המפגש מיועד לפנויים ופנויות בני 28 עד 38 המעוניינים להכיר אנשים חדשים וליהנות מאווירת גולן נפלאה.
השבת תיערך בבית ההארכה מדרשת הגולן.
המפגש יתחיל ביום שישי ב-10:00 בבוקר, בטויל.
לפרטים והרשמה: נעמה 050-5602234 בוואטסאפ בלבד.
חפשו "מפגש ברמה" בפייסבוק.

מכירת בגדי נשים "התחדשות"

מתי? ביום שני, י"ח בכסלו, 22.11 בין השעות 16:00 ל-19:00 במחסן הבגדים.
עפרה גוטליב

מרפאה – פרשת וישלח

אחות חירום 4000 / 050-6998317 איחוד הצלה 1221 דוא"ל mrkyavne@clalit.org.il

- ✓ בכל תלונה של כאבי גרון/שיעול/קושי נשימה עם וללא חום - נא ליצור קשר טלפוני עם המרפאה, להימנע מהגעה ישירה ולבצע בדיקת אנטיגן.
- ✓ הגיעו חיסוני שפעת לכל הגילאים - מוזמנים להתחסן בשעות קבלת קהל של המרפאה.
- ✓ כרגיל, בדיקות דם – בתיאום מראש..
- שעות קבלה ד"ר מיטל: ביום ג' (23/11) - 15:30-16:30. ביום ה' (25/11) - 08:45-13:00.
- החל מיום ראשון הקרוב, י"ז בכסלו 21/11 תיעדר אורית פרל מהמרפאה למשך חודש ימים. בחודש זה המרפאה תהיה פתוחה אחה"צ עד 18:00 אך ורק בימי רביעי.

בריאות טובה - 103 המרפאה

הודעה חשובה:

חבר או ילד הנדרשים לבצע בדיקת אנטיגן טרם כניסתם למרפאה, יפנו לדבורית לקבלת החזר, באמצעות פתק לתא הדואר של הבריאות.

צוות המרפאה ודבורית

קטעים מתוך העמוד השבועי

ומהכוח המקומי המרשים שנושא בתפקידים. נחשפנו לרעיון החלוקה לאשכול חברה ופרט, אשכול השירות ואשכול החינוך, שבראש כל אחד מהם עומד חבר הנהלה ומייצר מעין ניהול ביניים. דייקנו את התשובה לשאלה 'מהי אפקטיביות': ציינו את הקריטריונים למדידה בהתייחסות לעבודת ועדות/הנהלות בקיבוצים. הרחבנו בשאלת "נציגי הציבור" - תפקידם, ותכונות/כלים שחשוב שהיו ברשותם. דנו בוועדות/הנהלות רדומות/ מורדמות ובהשפעתן על חברי הוועדה והקהילה. בסיומו של היום עסקנו באפשרות למפגש משותף של הנהלות --- היה מפגש מעניין ומלמד, ואפילו מרגש, מעצם היכולת של הפורום הזה, שיש בו ותיקים וחדשים, לדבר בפתיחות, לייעץ ללא שיפוטיות, לשמוע בלב פתוח וגם להביע בצורה כנה את התסכולים. תודה לכולם ובמיוחד לשמשון ולחברי קבוצת יבנה על האירוח והשיתוף.

צעיר מבטיח – מתי זאבי מעין הנצי"ב

אחד מ-15 הצעירים המבטיחים שנבחרו על ידי התנועה הקיבוצית הוא מתי זאבי, תושב עין הנצי"ב. מתי, מנהל הקהילה בקיבוץ שדה נחום ובישוב המתהווה על הגלבוע – מיטל, הוא צעיר שבגיל 32 קפץ היישר למשימת ניהול קהילה, תוך נכונות ללמוד ממנהלי קהילות ותיקים, ומתוך תהליך שכלל מפגש עם מעל 175 מחברי הקהילה שניהל, הבין את צורכי הקהילה, בנה תכנית עבודה לאורה הוא עובד עד היום, תוך שיתוף מעגלים רחבים ומגוונים ורתימת שותפים.---

שבת שלום, שרה עברון וחברי המזכירות הפעילה

תנועת הקיבוץ הדתי מרכינה ראש עם פטירתה של **מלכה האס ז"ל**, חברת קיבוץ שדה אליהו, דמות ייחודית, שהצליחה ב-101 שנותיה לצקת לחינוך הקיבוצי משמעות מיוחדת, חוצת גדרות, בצניעות ובפשטות. יהי זכרה מופת לעשיה ברוכה. משתתפים בצער משפחת האס ומשפחת שדה אליהו.

ברכות חמות ל**מכינת צהל"י מבית הקיבוץ הדתי** על הזכייה ב**פרס "מרכז מורשת מנחם בגין"**. תלמידות המכינה, הבוגרות והצוות החינוכי ובראשו הרבנית מיכל נגן, הן מצפן ערכי של מי שמבקשות לעשות צעד מעבר למובן מאליו. אנחנו גאים להיות שייכים לצהל"י וגאים בשייכות של צהל"י לתנועה!

ברכות לאחותנו הגדולה !

השבוע התקיים כנס ההנהגות ה-5 של התנועה הקיבוצית. התרגשתי לשאת את ברכת הקיבוץ הדתי בפני באי הכנס. הזכרתי את מקומנו בציר הזמן, דיברתי על היחד והייחוד ובחרתי להביא גם את בשורת השמיטה דרך המפגש עם ערכי היסוד שלה. בשעת כתיבת שורות אלה אני בסיוור בארה"ב במסגרת "גשר לתפוצות" ובשבוע הבא, כשאחזור בע"ה – אדווח מעט על המסע--- (שרה עברון, המזכ"לית).

פורום מזכירים ומנהלי קהילה בקבוצת יבנה

פורום מזכירים ומנהלי קהילה שהתקיים בקבוצת יבנה, עסק בהפעלה אפקטיבית של הנהלות וועדות בקיבוצים. לאחר ארוחת בוקר מפנקת, שיתף אותנו שמשון גוטליב, מנהל הקהילה, בשינוי המבנה הארגוני בקבוצת יבנה --- התרשמנו משלל הוועדות והצוותים ביבנה

פּרַחְתִּי בְּבֵית אָבִן

זלדה

פּרַחְתִּי בְּבֵית אָבִן
בְּלִי עַל, בְּלִי תַכְלִית,
כְּבָדְיָה תַמְהוּנִית,
כְּרַקְפַת בְּסָלַע.

יְרוּשָׁלַיִם לְכַדָּה
אֶת נַפְשִׁי הַחִפְּשִׁית,
טְבַעְתִּי בְּאוֹר,
שְׂכַחְתִּי אֶת שָׁמַי.

תְּהוֹמָה לְכַד
אֶת נַפְשִׁי הַצּוֹהֶלֶת.
טְבַעְתִּי בְּחֹשֶׁךְ,
בְּאִזְמַרְגָּד.

סוּדָה לְכַד
אֶת נַפְשִׁי הַחִיָּה
טְבַעְתִּי בְּרִזְיָה.

על השירים: יצחק ברוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת: bimkomon@gmail.com
המערכת: דינה ספראי, טליה גולדנברג, תמר דגני, ניר יעקבי ושרית פישביין.